P. III 1815

Prețul unui exemplar 5 Lei.

Serviciul-Mondial

Corespondență internațională pentru studiul problemei jidovești.

K/0075

Nr. II./8.

15. Aprilie 1941

P. 122739

Cuprinsul:

Dl. Reichsleiter Alfred Rosenberg inaugurează Institutul de Cercetare a Problemei jidovești, primul birou extern al Școlii inalte din Frankfurt/Main.

Director: Dipl. Ing. A. Schirmer.
Redactor şef: Erich Schwarzburg.
Adresa: "Welt-Dienst" Frankfurt am Main, Postschliessfach 600.

Reproducerea permisă şi chiar dorită, dar numai cu menţionarea sursei. ("Welt-Dienst" Frankfurt am Main) şi trimiterea a 3 exemplare justificative.

Abonamentul:
Pe jumătate an
Pe un an
(sau contravaloarea
A se menţiona ediţia în
dorită.

Apare la Frankfurt a. Main

Plăţi în Germania la:
Dresdner Bank, Depositenkasse H, Frankfurt am Main

sau Postscheck-Konto: Frankfurt am Main Nr. 6201

Apare de două ori pe lună în 11 limbi.

Ediţia germană:
Welt-Dienst

Ediţia engleză:
World-Service

Ediţia franceză:
Service Mondial

Ediţia rusească:
Міровая Служба

Ediţia ungurească:
Világ-Szolgálat

Ediţia spaniolă:
Servicio Mundial

Ediţia olandeză:
Wereld-Dienst

Ediţia românească:
Serviciul Mondial

Ediţia daneză:
Verdens-Service

Ediţia norvegiană:
Verdens-Tjenesten

Ediţia suedeză:
Världs-Service

Dl. Reichsleiter Alfred Rosenberg inaugurează Institutul de Cercetare a Problemei jidoveşti, primul birou extern al Şcolii Inalte din Frankfurt/Main.

La 26 Martie 1941 a avut loc din partea dlui Reichsleiter Alfred Rosenberg inaugurarea solemnă a "Institutului de Cercetare a Problemei jidoveşti", primul birou extern al Şcolii Inalte din Frankfurt/Main. La festivitatea inaugurării, care avu loc în sala venerabilă a castelului Römer, locul istoric unde se alegeau odinioară împăraţii germani, s'a adăogat o sesiune de lucru, care a durat până la 28 Martie şi la care reprezentanţi proeminenţi ai Germaniei şi ai altor state europene au ţinut în diferitele domenii ale problemei jidoveşti conferinţe fundamentale.

Dupăce comandantul regional, dl. Rezident Sprenger şi primarul general al oraşului Dr. Krebs l-au salutat pe Reichsleiterul Alfred Rosenberg şi pe oaspeţii de onoare germani şi străini, a luat cuvântul Alfred Rosenberg vorbind fundamental despre subiectul: "Partidul Naţional-Socialist şi ştiinţa". Între altele Alfred Rosenberg declară următoarele:

Din ordinul Führerului, Şcoala Inaltă va fi odată "locul central al cercetării, învăţământului şi educaţiei naţional-socialiste". Inainte de ce va fi realizată complect această misiune unică, se vor înfiinţa în cadrul lucrărilor de pregătire în diferite oraşe birouri externe ale Şcolii Inalte.

Odată cu înfiinţarea Şcolii Inalte, resp. cu inaugurarea primului ei birou extern, **mişcarea naţional-socialistă şi-a asumat pentru prima oară conştientă şi pentru domenii mari o răspundere pentru cercetările şi ştiinţa germană.** Cu aceasta nu se suprimă cu mijloace ale puterii politice libertatea cercetărilor, ci din contra se deschide drum liber cercetărilor noui.

Alfred Rosenberg arătă în continuare atitudinea doctrinară a democraţiilor, care nu mai tolerează alte vederi. "Nici la universităţile şi nici în presa americană sau engleză nu se mai pot susţine astăzi alte păreri decât acele, cari nu stingheresc comoditatea proprietarilor celor mai mari averi din acestea democraţii." Războiul militar al uneia dintre cele două mari democraţii împotriva Europei în deşteaptare nu este decât încercarea supremă, de a suprima ideologia şi ştiinţa nouă, cari pot periclita stăpânirea aurului. Privită pe plan istoric, lupta democraţiilor împotriva conştiinţei de rasă se va pune odată în acelaş rând cu lupta inchiziţiei împotriva deşteptării culturii naţionale şi a conştiinţei de sine a personalităţilor popoarelor europene.

Dimpotrivă naţional-socialismus nu va opune ştiinţelor exacte ale naturii şi tehnicei nici o piedică, ba mai mult, toate energiile ştiinţifice se vor putea desvolta cu atât mai bine. Soartea noastră mare ne impune obligaţia de a cerceta legile biologice şi poruncile sufleteşti ale popoarelor şi raselor, recunoscând cu eviavie toate acele elemente ale vieţii, cari caracterizau şi în trecut poporul german. Vom recunoaşte toate valorile caracterului, cari au format şi au apărat destinul german. "Această atitudine a mişcării naţional-socialiste faţă de ştiinţele exacte ale naturii pe de o parte şi soarta omului german de partea cealaltă rezumă raporturile directe dintre naţional-socialism şi ştiinţa."

Problema jidovească în centrul problemelor moderne.

In mijlocul problemelor, pe cari ni le-a pus viaţa stă problema jidovească. Din momentul apariţiei jidanilor în istoria Occidentului sau a altor locuri, problema aceasta a preocupat popoarele.

"Se pare că în ultimele decenii soartea a vrut să silească de-abinelea popoarele Europei, să recunoască această problemă mondială în toată mărimea ei. Cu-

BIBLIOTECA

vântul lui Richard Wagner: "Jidanul este demonul plastic al decadenței omenirii arată dincolo de momentele hazardului simbolismul situației istorice.

Chiar dacă generația noastră, cu instinct și rațiune supremă a eliminat din Germania pe acest demon al decadenței, totuși ea are obligația să-și formeze o imagine totală a activității jidanilor în contactul cu celelalte popoare, cercetând toate izvoarele accesibile privitoare la activitatea jidanilor în special din ultimii 200 ani. In urma victoriilor germane din 1939/40 s'a putut pune mâna pe documente încă necunoscute, cari acum vor fi obiectul unor cercetări sistematice.

Spre deosebire de democrații am studiat rezultatele efectelor structurii jidovești în special în ultima perioadă, stabilind strict după experiențe practice efectele otrăvicioase ale sângelui jidovesc. Astăzi vrem să cercetăm după metode strict științifice compunerea de forțe a acestei influențe stricăcioase, condițiile spirituale în urmă cărora acest sânge străin și acest spirit străin a dobândit influența lor, metodele combaterii lor și alte momente ale acestui destin măre, care se află acum în văzul tuturor. Tocmai în domeniul acestei științe democratică și infectată de iudaism, nu găsește nici curajul să cerceteze cu nepărtinire această manifestare a vieții, niciecum însă să pregătească operația, de necesitate vitală pentru Germania, și tot atât de necesară și pentru alte state. Reproșurile cari ni se vor arunca se pot compara cu acele făcute unui chirurg, care a înlăturat după cercetări îndelungate printr'o intervenție chirurgicală o tumoare care amenința viața. Și în această privință orice reproș din partea "științei" de sub influență democratică împotriva cercetărilor noastre se arată a fi complect nefondat, ba mai mult arată, că politicienii și oamenii de știință, cari depind de aurul iudaismului au ajuns la un astfel de grad de dependență, încât nu mai sunt în stare să cerceteze cu instinct sigur și cu voință neconstrânsă trecutul și prezentul istoric.

Dacă ne conducem la cercetarea problemelor istorice și ale științelor generale de astfel de gânduri — încheie Alfred Rosenberg cuvântarea sa — vom urma în cea mai perfectă concordanță cu cunoștințele noui cât și cu înțelegerea destinului acele concluzii, pe cari național-socialismul trebuie să le realizeze în fața destinului istoric al Germaniei și a viitorului Europei. Cu împuternicirea care mi-a fost dată de Führer inaugurez deci cu aceasta primul Institut de Cercetare a Problemei jidovești, primul birou extern al Școlii Inalte din Frankfurt/Main. Numesc în funcția de conducătorul lui științific pe tânărul cercetător și membru în partidul național-socialist Dr. Wilhelm Grau, având toată încrederea că atât el, cât și colaboratorii lui viitori își vor începe lucrările în sensul celor expuse de mine și spre cinstea unei noui cercetări istorice germane, aceasta spre binele poporului german și a tuturor celorlalte popoare europene."

După aceste cuvinte ale Reichsleiterului Alfred Rosenberg, primite de asistență cu mare aplaus, conducătorul Institutului de Cercetări, Dr. W. Grau a făcut o dare de seama despre **"Incercările istorice de a soluționa problema jidovească"**. In conferința sa Dr. Grau arătă, că ne aflăm în fața unei situațiuni compect noui pentru rezolvarea totală a problemei jidovești.

In esență au fost până acum trei drumuri, pe cari s'a încercat o soluționare a problemei jidovești. La început s'a crezut că elementul străin al jidanilor putea fi stăpânit printr'o **completa asimilare.**

Dupăce încercarea asimilării a eșuat, s'a încercat din primele începuturi să se ajungă la o soluție mulțumitoare prin **izolarea** elementului străin. Izolarea aceasta a fost forma proprie și hotorâtoare de rezolvare aplicată de Europa dela secolul al V-lea până la secolul al XIX-lea. Aici s'a întrebuințat metoda ghetoului. Ghetourile acestea erau orașe înlăuntrul orașelor. Acolo jidanii aveau posibilitatea să se desvolte în toată liniștea. Ei s'ar fi putut îndeletnici cu orice

meserie și cu orice artă, ridicând case și sinagogi într'un stil propriu și lăsând geniile din rândurile lor să descopere lumea lăuntrică și exterioară; nimeni nu i-ar fi împiedecat să-și manifeste orice caracteristică creatoare și orice talent cultural — dacă le-ar fi avut.

Nu conștiința de rasă, ci instinctul viu al rasei a formulat toate măsurile Evului Mediu în vederea menținerii sângelui propriu curat și a izolării biologice a jidanilor. Drept măsură preventivă s'au prevăzut pedepse grele pentru căsătorii mixte cu jidani. Izolarea jidanilor nu-și avea originea într'un instinct sinistru și haotic, ci era o **formă națională și politică a ordinei.** In ceasul primejdiei, când autoconservarea era porunca cea mai înaltă, toate popoarele europene au avut până la sfârșit tendința unei **soluționări revoluționare și totale a problemei jidanilor,** prin complecta izolare a elementului străin, prin **expulzare.**

Conferențiarul cită câteva date istorice din Evul Mediu pentru drumul acestui al separării compecte. "Ori de câte ori însă au fost alungați jidanii, oricâte secole erau ținuți la distanță, oricât de mari erau spațiile de-iudaizate, nu s'a obținut prin aceasta nici pentru poporul german și nici pentru restul Europei o soluție durabilă."

Incercarea de a pune iudaismul pe aceeași treaptă cu popoarele nejidovești a fost numai de scurtă durată. Din momentul sfârșitului epocii de emancipare din Germania în anul 1933, în văzul Europei întregi această clădire artificială s'a prăbușit bucată cu bucată.

Ne aflăm astăzi în fața unei situații complect noui pentru soluționarea totală a problemei jidanilor. Astăzi jidanii nu trăesc numai în Europa, ci și în America. Spiritul american se află încă în afară nouilor cunoștințe și experiențe ale Europei și de aceea lupta în jurul soluționării problemei jidovești va continua și după pacificarea Europei, deoarece jidanii de dincolo de Oceanul Atlantic nu vor înțelege să se plece în fața tendințelor noui de ordine ale continentului vechi. In secolul acesta însă Europa va soluționa problema sa jidovească.

In urma declarațiilor de cea mai mare însemnătate, cari s'au făcut la această solemnitate de deschidere, ea a devenit o manifestație impresionantă a Europei noui, a cărei ordine se bazează pe deșteptarea națională a popoarelor.

La sesiunea de lucru, care a urmat inaugurării solemne a Institutului de Cercetări a Problemei jidovești, s'au ținut la 27 Martie 1941 următoarele referate:

Dr. Wilhelm Grau:
"Institutul de Cercetare a Problemei jidovești."

Giselher Wirsing:
"Problema jidovească în Orientul apropiat."

Dr. Klaus Schickert:
"Emanciparea jidanilor din Sudestul Europei și sfârșitul ei."

Prof. Univ. Dr. Heinz Seraphim:
"Problemele etnice și economice ale rezolvării totale europene a problemei jidovești."

Prov. Univ. Dr. Walter Gross:
"Condițiile politicei de rasă pentru rezolvarea totală europeană a problemei jidovești."

Spațiul nu ne permite să redăm în text aceste referate de mare valoare. In curând însă ele vor apare pentru sine.

La 28 Martie 1941 a luat cuvântul Conducătorul "Serviciului Mondial", ing. A. Schirmer, vorbind despre subiectul:

"Desvoltarea problemei jidovești dela venirea la putere a național-socialismului."

După o scurtă privire retrospectivă asupra dominației jidanilor în Germania înainte de anul 1933, conferențiarul constată că spre deosebire de toate celelalte încercări cari toate au rămas insuficiente, mișcarea național-socialistă a văzut dela început în soluționarea problemei jidovești o problemă fundamentală pentru renașterea statului național. Din momentul venirii sale la putere, mișcarea național-socialistă și-a asumat răspunderea istorică pentru purificarea vieții statului național-german de toate influențele străine, ducând problema jidovească din Germania la o soluționare definitivă și durabilă.

Programul mișcării național-socialiste prevedea eliminarea jidanilor din comunitatea poporului german și înlăturarea lor dela orice posibilitate de a influența forma sau destinul vieții germane.

Primele măsuri cari s'au luat în Germania pentru înlăturarea jidanilor, au fost: "Legea pentru restabilirea funcționărimii profesionale" — fiind vizați atunci foarte mulți jidani — introducerea la Universități și la școlile superioare a lui "numerus clausus" și înainte de toate "Legea pentru protecția sângelui german și a onoarei germane", proclamată la Congresul din 1935 al mișcării național-socialiste.

Realizarea acestor măsuri ale Germaniei pentru înlăturarea influenței jidovești a exercitat o influență multiplă și dincolo de granițele Germaniei. Cari încet cu încet o mare parte dintre jidanii cari trăiau în Germania au părăsit Reichul, deoarece aici nu mai aveau posibilitatea să-și continue viața lor parazitară. In primul rând jidanii din Germania au plecat în țările învecinate, înainte de toate în așa numitele democrații, printre cari într'o deosebită măsură în Anglia, Franța, Elveția, Olanda și în special în Statele Unite. In urma acestei invaziuni a unor elemente străine de popoarele respective, a căror natură parazitară nu întârzia să se manifeste sub formele ei obișnuite, în aproape toate țările europene problema jidovească căpătă cea mai mare actualitate. Urmarea a fost că în unele țări s'au luat măsuri de restrângere a imigrărilor jidanilor.

Drept consecință a străduințelor neîncetate ale jidanilor, de a influența țările cari îi găzduiau împotriva Germaniei, atățând cu agitații mincinoase opinia lor publică împotriva Germaniei național-socialiste, acele conduceri de stat cari se lăsaseră conduse de o politică dictată de jidani, au adus multe nenorociri asupra popoarelor lor.

Cu toată întărirea în toate domeniile din ce în ce mai solidă a Germaniei, iudaismul a crezut să poată continua pe drumul provocărilor obrasnice. Măsurile provocate de agitația aceasta, iudaismul nu le-a considerat un avertisment ce erau, ci drept semne de slăbiciune și frică. Și atunci iudaismul a recurs la vechea sa armă a asasinatului politic. Wilhelm Gustloff și secretarul de legație vom Rath dela Ambasada Germaniei din Paris au fost victimele politicei de sasinat a iudaismului internațional. La catafalcul lui Wilhelm Gustloff Führerul a adresat iudaismului ultimul său avertisment.

Exemplul Germaniei la rezolvarea problemei jidovești nu a rămas fără urmări nici asupra celorlalte popoare europene, iar dacă astăzi vedem multe dintre acestea mergând pe același drum, pe care a mers și Germania, o considerăm ca o victore a înțelegerii, că unitatea și solidaritatea unui popor, cu aceasta și puterea sa, nu sunt apărate cu adevărat decât atunci, când pentru elementele de rasă străină nu mai rămâne nici o posibilitate de a-și exercita influența. Germania a mers și în ce privește problema jidovească pe drumul ei fără să se sinchisească de nimic. Iudaismul a pierdut una după alta toate bazele sale, iar citadelele iudaismului internațional, orașele Viena, Praga, Varșovia, Amsterdam, Bruxelles și Paris au fost luate sub protecție germană.

Ultima fază a soluționării problemei europene se mai află înaintea noastră

Anglia, a cărei pături conducătoare se mândrește cu atâta drag cu aparența mistică a obârșiei din triburile Israelului, se află în preajma nimicirii ei. Cu atitudinea ei, Anglia s'a pus pe aceeași treaptă cu iudaismul. Ea a mers pe drumurile iudaismului — acum va trebui să meargă până la capăt. La sfârșitul acestei lupte gigantice, impuse nouă de afară, se va împlini cuvântul Führerului rostit în cuvântarea sa din 30. Ianuarie 1939: Dacă iudaismul internațional din Europa și din toată lumea ar fi să reușească să arunce popoarele într'un nou război mondial, rezultatul nu va fi biruința iudaismului, ci nimicirea în Europa a rasei jidovești.

Noi avem de împlinit obligațiunea noastră permanentă, de a asigura sufletește poporul german împotriva forțelor disolvante ale iudaismului. Cercetările științifice se dedică misiunii acesteia la fel ca și opera de educare ideologică și politică, pe care o realizează mișcarea național-socialistă.

După referatul conducătorului "Serviciului-Mondial" ing. A. Schirmer, au luat cuvântul reprezentanții diferitelor națiuni europene, tratând problema jidovească dela ei în țară. Cu toții ei se declarară solidari cu propunerea făcută la această sesiune în vederea rezolvării unitare în toată Europa a problemei jidovești, salutând cel mai călduros inițiativa Reichsleiterului Alfred Rosenberg, de a înființa la Frankfurt/Main o centrală pentru cercetarea problemei jidovești, dorindu-i o muncă rodnică și o cât mai mare influență la soluționarea viitoare a problemei jidovești în Europa întreagă.

Ca primul dintre oaspeții de onoare străini a luat cuvântul conducătorul lui Nasjonal Samling din Norvegia, consilierul de stat Quisling. După o dare de seamă istorică introductivă despre desvoltarea problemei jidovești din Norvegia, care a luat proporții numai în trecutul cel mai apropiat, oratorul a arătat rezistențele incontinue ale poporului norvegian împotriva încercărilor de infiltrație ale paraziților jidani, până în momentul când s'a impus gândirea liberalistă. Incepând cu emanciparea jidanilor din Norvegia in anul 1851 a avut loc infiltrarea fatală în sângelui germanic-norvegian a forțelor de descompunere ale rasei jidovești. "Istoria Norvegiei din generația noastră nu a fost decât o iudaizare progresivă și rapidă a tuturor straturilor societății, ceeace trebuia empiric să ducă la catastrofa națională din 9 Aprilie, când s'a încercat să se târească Norvegia în războiul anglo-iudaic împotriva Germaniei." Conferențiarul cită o serie întreagă de fenomene caracteristice pentru puterea pe care o exercita iudaismul internațional în Norvegia. El arătă influența iudaismului asupra vieții economice, a culturii și educației, făcând totodată și legătura cu francmasoneria, din care făcea parte marea majoritate a clasei conducătoare din Norvegia. Exemplul tipic al jidanului Karl Joachim Hambro, fost Președinte al Stortingului și fost Președinte al Ligii Națiunilor, dovedește cât de tare pe poziție se simțea iudaismul în Norvegia. La sfârșitul conferinței sale, consilierul de stat Quisling ridică cererea unei legiferări între popoarele europene a problemei jidovești. Legiferarea aceasta va trebui să țină seamă de situația adevărată a problemei jidovești, observând îndeosebi caracterul specific de clică al jidanilor, pentru a fi o contribuție la rezolvarea problemei jidovești ca un factor de mare importanță al instaurării nouii ordini în Europa.

După Quisling luă cuvântul van Genechten, reprezentantul conducătorului mișcarii național-socialiste din Olanda. Mussert. După un rezumat istoric al rolului pe care jidanii l-au jucat în Olanda în Evul Mediu și al diferitelor măsuri de apărare ale orașelor mari și ale ținuturilor, conferențiarul arătă legăturile dintre iudaismul din Olanda și diferitele grupuri jidovești din celelalte țări europene. Cu timpul pătura conducătoare a poporului olandez a pierdut odată cu creșterea spiritului capitalist judecata sănătoasă față de in-

trușii jidani, astfel că numărul jidanilor din Olanda crescu din ce în ce mai mult. Odată cu emanciparea din anul 1796, influența jidanilor asupra vieții spirtuale, economice și politice crescu până la dominare. In special asupra justiției olandeze jidanii exercitau influența lor străină de interesele poporului olandez. După războiul mondial, jidanii au știut să-și întărească pozițiile și mai mult, iar după venirea la putere a național-socialismului în Germania, influența jidanilor deveni în Olanda și mai mare prin numărul considerabil al emigranților. In anii cari au urmat, jidanii au jucat un rol pericolos în politica Olandei deoarece colaborau tot mai strâns cu jidanii bogați din Imperiul Britanic. Cu timpul mișcarea național-socialistă a Olandei și-a dat din ce în ce mai bine seamă, că lupta împotriva iudaismului era o necesitate vitală pentru poporul olandez. Natural, toate propunerile constructive făcute de național-socialiștii olandezi pentru soluționarea problemei jidovești au fost respinse cu patimă de conducătorii de atunci ai destinelor Olandei. La sfârșitul conferinței sale van Genechten și-a exprimat speranța, că acum, după venirea la putere a național-socialismului, a sosit timpul pentru a apăra împreună specificul german și libertatea germană a tribnrilor liberc și independente germane de sub conducătorul lor german. El și-a exprimat convingerea că rezolvând pe plan european problema jidovească, Führerul nu va uita nici Olanda, iar pentru aceasta mișcarea național-socialistă din Olanda promitea să facă orice pentru a contribui la ușurarea acestei soluționări.

Reprezentantul României la această sesiune de lucru, Prof. Dr. George Cuza a făcut un istoric al luptei părintelui său A. C. Cuza, pe care cu drept cuvânt îl numi patriarhul antisemitismului român. Invazia jidovească catastrofală după războiul mondial, care luase proporții gigantice, a găsit un dușman înverșunat în mișcarea cuzistă. A. C. Cuza, care a înființat primul partid antisemit din Romania încă din anul 1910, reușind să dobândească și câteva locuri în Parlament, poate să privească astăzi cu mândrie asupra roadelor muncii sale, cari au pregătit terenul pentru o nouă ordine în stat.

Reprezentanții oficială ai Ungariei, fostul subsecretar de stat Kovacs și de Kultsar au subliniat factorul istoric hotorâtor, că niciodată o țară nu trebuia să lupte numai împotriva jidanilor ei proprii, ci și împotriva iudaismului mondial în totalitatea sa. Solidaritatea jidanilor este atât de mare și forța lor economică în lumea întreagă atât de puternică, încât sunt oricând în stare să zădărnicească acțiunile individuale de apărare ale diferitelor țări împotriva jidanilor lor, punând în mișcare propaganda din lumea întreagă care se află în mâini jidovești și luând măsuri economice. Din motivul acesta se impune o rezolvare comună din partea tuturor popoarelor europene a problemei jidovești.

Reprezentantul oficial al Bulgariei, deputatul Dr. Petru Schișcoff, arătă urmările legii pentru protecția poporului bulgar îndreptată împotriva francmasonilor, a jidanilor și a organizațiilor secrete, lege care a fost promulgată în Ianuarie 1941. Chiar dacă în Bulgaria jidanii nu au reușit să ocupe poziții atât de importante ca la alte popoare niciodată nu au existat în Bulgaria judecători, primari și miniștri jidani și nici nu s'au încheiat căsătorii mixte — influența jidanilor crescuse totuși sub protecția mentalității liberaliste atât de mult, încât se impuneau măsuri drastice pentru înlăturarea jidanilor din viața economică, spirituală și culturală a țării. Cu tot sufletul poporul bulgar este alături de poporul german, de care îl leagă o veche tovărășie de arme. Jidanii din Bulgaria sunt însă și astăzi încă de partea englezilor. De aceea se impunea o supraveghere deosebit de atentă din partea poliției. Și pentru Bulgaria problema jidovească va fi rezolvată numai atunci când toate popoarele Europei vor fi colaborat la acesta.

Ca reprezentant al Danemarcei a luat cuvântul Erling Hallas din statul major al mișcării național-socialiste daneze, arătând că în Danemarca s'a făcut încercarea să se prezinte problema jidovească ca o problemă culturală. A privi problema jidovească în modul acesta este foarte pericolos. Trebue să se sublinieze insistent, că această problemă este o problemă de rasă și că jidanul nu poate fi învins decât atunci când a fost demascat caracterul său parazitar. După părerea conferențiarului și în Danemarca problema jidovească se va soluționa definitiv pe drumul unei colaborări germanice.

A luat apoi cuvântul în numele Flandrei avocatul Lambrichts, editorul revistei "Atacul național" și conducătorul unei mișcări antisemite flamande, exprimându-și speranțele că prin știința rasei se va ajunge la o reînsănătoșire a Belgiei.

Pe urmă a mulțumit dl. Schirmer, conducătorul biroului pentru probleme jidovești și francmasonice, tuturor oaspeților străini pentru cuvintele lor sincere și deschise.

Sesiunea Institutului de Cercetare a Problemei jidovești a fost închisă printr'o cuvântare scurtă de încheiere a dlui. Gauleiter Sprenger, care arătă în numele Reichsleiterului Alfred Rosenberg încă odată însemnătatea politică și spirituală a acestui nou instrument de luptă împotriva iudaismului, rugând pe toți oaspeții cari au participat la această sesiune, să colaboreze și mai departe cu toată hotărârea la misiunea înaltă pe care și-au asumat-o.

Șeful de stat major al Reichsleiterului Alfred Rosenberg, dl. Urban, a transmis participanților la sesiune mulțumirile Reichsleiterului pentru interesul arătat pentru aceste lucrări de o extrem de mare însemnătate ideologică ale mișcarii național-socialiste.

Deoarece dl. Alfred Rosenberg a fost nevoit între timp să părăsească Frankfurt/Main, cuvântarea sa, care inițial trebuia să se țină la o mare manifestație publică cu ocazie încheierii sesiunii de lucru a Institutului de Cercetare a Problemei jidovești, a fost transmisă dela Berlin peste toate posturile de radio germane. Rezidentul și Gauleiterul Sprenger a invitat pe oaspeții germani și străini să asculte în comun transmisiunea acestei cuvântări în sala festivă a Hotelului "Frankfurter Hof".

Dl. Alfred Rosenberg a vorbit despre **"Problema jidovească ca problemă mondială"**, declarând între altele următoarele::

Lupta de azi este o luptă de cele mai mari proporții, o luptă pe plan mondial. Rezultatul acestei lupte va hotări pentru multe secole soartea popoarelor europene și chiar extraeuropene. Frontul este aproape același ca în 1914, numai că unii dintre parteneri au schimbat tabăra, ocupând în lupta aceasta pentru un viitor nou poziții noui. Alfred Rosenberg a simbolizat situația nouă cu următorul fapt: la Douaumont, cetatea pentru posesia căreia s'au dus la Verdun cele mai înverșunate lupte, a fost așezat un perete de piatră gigantic de o înălțime de 10 metri și o lărgime de 30 metri. In mijlocul acestui perete se află litere jidovești, iar sub acestea se poate ceti: "Jidanii din lumea întreagă pentru jidanii, cari în războiul mondial au sângerat de partea aliaților pentru patriile lor." Inscripția aceasta depe monument a fost un semn pentru triumful iudaismului mondial din toate colțurile lumii, totodată însă și o dovadă pentru faptul că multe dintre victoriile iudaismului nu au fost recunoscute în decursul istoriei în miezul lor adevărat politic. Intotdeauna în decursul istoriei, când aurul jidovesc se simțea stăpân peste un popor, s'au rostit în beția triumfului cuvinte, care demascau în văzul lumii întregi aroganța în fond proastă a jidanilor, provocând chiar numai cu aceasta rezistențe morale și politice împotriva falsificării vieții naționale a poporului respectiv.

Cu inscripţia obrasnică dela Douaumont iudaismul a avut în fond dreptate, căci de fapt şi războiul de încercuire din 1914 al finanţei anglo-jidoveşti a fost pregătit de mult timp, fiind înscenat la un moment dat cu scopul de a aduce sub dictatura jidovească şi acele popoare, cari din cauza trecutului, a sângelui şi caracterului lor se aflau într'un raport de apărare instinctivă sau conştientă împotriva formei de dominaţie a aurului peste viaţă. Mişcarea sionistă înfiinţată de Theodor Herzl, care a luat în special în timpul războiului mondial proporţii deosebit de mari, a fost balonul de încercare al marilor magnaţi financiari jidani, cari ici-colo mai şovăiau şi erau plini de precauţie. Într'un memoriu adresat Lordului Lansdowne, Theodor Herzl a oferit Marei Britanii sprijinul iudaismului în totalitatea sa. Herzl declară atunci că cei 10 milioane de jidani din lumea întreagă, pe atunci nu-şi puteau manifesta pretutindeni sentimentele lor de prietenie pentru Anglia, în schimb în inimile lor ei vor purta drapelul Anglici, dacă aceasta se va proclama public statul protector al jidanilor. "Cu o singură trăsătură de condei" — continuă Herzl textual — "Anglia primeşte 10 milioane de supuşi devotaţi, deşi secreţi, cari activează în toate profesiunile posibile din lumea întreagă. Ei vând aţă şi ace în multe sate mici din Estul Europei; ei stau însă şi în comerţul mare, în industrie, la bursele mondiale, numărând în rândurile lor şi învăţaţi, artişti şi ziarişti, etc. La un singur semn, ei toţi se vor pune în serviciul naţiunii mărinimoase, care li va aduce ajutorul mult dorit. Anglia primeşte pentru mărimea şi pentru influenţa ei 10 milioane de agenţi. ... Guvernul britanic trebue să înţeleagă ce valoare reprezintă pentru el poporul jidovesc."

In sensul acestei contopiri a forţelor dela bursă cu puterea financiară jidovească s'a dus întreaga politică din deceniile dinainte de războiul mondial. Astăzi, într'un moment când marea finanţă jidovească a pus încă odată în mişcare atâtea popoare împotriva Germaniei, este necesar să ne amintim de câteva fapte simbolice pentru o situaţie istorică. In Anglia iudaismul întreg stătea natural de partea Marii Britanii. Speranţele lui Theodor Herzl au fost împlinite prin aşa numita declaraţie Balfour din 2 Noemvrie 1917, prin care Anglia şi-a luat faţă de conducătorul sionismului mondial, Chaim Weizmann, obligaţiunea de a înfiinţa în Palestina o patrie jidovească, purtând totodată grijă, ca în urma acestui "stat jidovesc" şi a urmărilor sale în lumea întreagă să nu sufere aşa numitele drepturi jidoveşti în celelalte state. Afacerile financiare au fost realizate în Statele Unite din partea Angliei de Rothschilzi, iar presa mondială jidovească interveni în unanimitate pentru victoria marei finanţe anglo-iudaice. In Franţa se afla ca om de încredere personală al lui Clemanceau Georges Mandel (adecă Jerobeam Rothschild), mărind şi mai mult ura acestuia împotriva Germaniei. Acelaş Mandel a fost în guvernul Reynaud în 1939 ministru de interne cu depline puteri, urmărind cu patimă pe toţi francezii naţionalişti, cari cereau o politică a intereselor franceze. Judecarea pacifiştilor francezi din timpul războiului mondial era încredinţată jidanului Ignace.

Statele Unite ale Americii de Nord au intervenit atunci în război, fiindcă interesele financiare şi capitaliste ale lui Morgan şi consorţi erau indisolubil legate de interesele Angliei. Toate băncile americane, jidoveşti şi nejidoveşti, au fost subordonate printr'un decret al Preşedintelui Wilson unui grup de jidani de mare influenţă, în fruntea cărora se afla Bernard Baruch. Acesta controla industria întreagă a Statelor Unite şi îşi trimitea agenţii şi spionii săi în toate întreprinderile americanilor pretinşi liberi, înfiinţând împreună cu statul lui major jidovesc un serviciu de informaţiuni al iudaismului mondial, cum încă nu-l cunoscuse istoria. Insuşi Wilson, care vroia să reinstaureze pacea fiind ales ca un apostol al păcii, a fost pe urmă împins înainte pe pantă fără a avea posibilitatea de a se opune. Iar în momentul când a fost torpilat vasul "Lusitania", plin încărcat cu arme şi muniţiuni, a început un nemai văzut urlet de război şi astfel poporul american a fost nevoit să între în război împotriva Germaniei, pentru a lupta în Europa pentru menţinerea în lume a dictaturii aurului.

Atunci când preşedintele Wilson a plecat la conferinţa de pace dela Versailles, în suita lui se aflau nu mai puţin de 117 jidani. In momentele culminante ale conferintei de pace, la şedinţele aşa numitelor trei sau patru mari personalităţi, iudajsmul a folosit faptul că diferiţii delegaţi nu cunoşteau toate limbile necesare, pentru a introduce ca tâlmaci pe profesorul jidan Mantoux, fiind deci cu ajutorul acestui agent informat despre toate tratativele, oricât de secrete ar fi fost.

Totodată în Germania jidanii începură inscenarea trădării intereselor germane.

Alfred Rosenberg aminti de activitatea deputaţilor socialdemocraţi Paul Levy şi Cohn şi de uneltirile lui Walter Rathenau (care la fel ca Baruch în Statele Unite a folosit situaţia sa pentru a spolia groaznic poporul german).

Acestea toate au deschis poporului german ochii asupra caracterului adevărat al jidanilor, iar forţele tinere ale poporului s'au strâns în jurul mişcării naţional-socialiste.

Cu aceeaşi obrăznicie, pe care a manifestat-o în memoriul său adresat Lordului Lansdowne Theodor Herzl, fusese prezentată poporului german dominaţia de atunci a lumii şi puterii financiare anglo-saxone - iudaice asupra Germaniei, ca soartea pentru vecie a naţiunei germane.

Impotriva acestei încercări de degradare, poporul german a reacţionat cu o revoluţionare a caracterului său. Legile dela Nürnberg au căpătat în istoria mondială importanţa unei revoluţii, iar mişcarea naţional-socialistă a primit misiunea eternă de a griji să nu se întoarcă niciodată un 9 Noemvrie 1918 şi să nu se mai instaleze nicicând în Germania o stăpânire iudaică. In continuare, Alfred Rosenberg a făcut o scurtă dare de seamă asupra politicei de descompunere urmată de iudaismul din Europa cu scopul de a atomiza continentul european. Pe scurt, el s'a ocupat cu activitatea în România a Alianţei Izraelite Universale, a rezumat uneltirile jidanilor în Ungaria, arătând în fine influenţa din în ce mai mare a jidanilor asupra aşa numitelor state victorioase.

Pe lângă stăpânirea finanţei şi a presei iudaice, Germania trebuia să suporte şi politica de exploatare a marei finanţe. Frazele despre "libertatea popoarelor" şi despre "umanitate", rostite la Londra şi la New York, nu mai provoacă astăzi nici un effect, de când în calitatea sa de Preşedinte al Statelor Unite Wilson a proclamat cele 14 puncte pentru restabilirea păcii în războiul mondial, sfârşind în a-şi călca cuvântul în faţa poporului german. Alfred Rosenberg a amintit în continuare de expertiza Dawes şi de planul Young, cari nu erau decât simbolurile unei politici de exploatare, în spatele căreia se ascundeau baionetele Republicei Rothschild şi ale democraţiei britanice. Cu aceste tribute, Statele Unite au făcut rost de venituri permamente pentru toţi bancherii americani.

Aceasta este aşa numita "libertate", despre care a reinceput azi domnul Roosevelt să vorbească, ca un demn urmaş al lui Wilson. Pentru a ilustra cât mai clar caracterul acestei libertăţi, Preşedintele Roosevelt s'a înconjurat într'un mod hotărâtor cu exponenţi ai iudaismului. Drept recompensă, jidanii i-au dedicat încă din anul 1933 o medalie comemorativă, care reprezenta pe o parte capul Preşedintelui Roosevelt şi pe partea ccalaltă, ca un simbol pentru idealul pentru care luptă acesta, steaua în şase colţuri a Sionului. După cum era datoria sa faţă de iudaism. Preşedintele Roosevelt s'a înconjurat cu o serie

întreagă de consilierie intimi jidani de felul profesorului Felix Frankfurter din Viena, care a purtat grijă să plaseze în toate locurile de importanţă hotărâtoare în Statele Unite avocaţi şi jurişti jidani. Un alt prieten intim al Preşedintelui Roosevelt a fost Samuel Rosenmann dela Tribunalul suprem din New York, mai departe actualul ministru de finanţe american Henri Morgenthau, fiul fostului ambasador al Statelor Unite în Turcia. Acum câteva săptămâni, ordinul B'nai B'rith o lojă francmasonică din Salonic a adresat acestui Morgenthau prin telegrafie fără fir o depeşă, mulţumind marelui frate Morgenthau pentru totul cât a făcut pentru iudaismul mondial şi pentru jidanii din Grecia. Cine citeşte cuvântările Domnului Roosevelt, constatând lipsa lor de logică şi de cultură, trebuie să ştie că cele mai multe dintre cuvântările sale sunt redactate de şeful de propagandă al partidului democrat american, de un jidan cu numele Charles Michelsohn. Cu acest consorţiu jidovesc şi cu ceilalţi colaboratori jidani ai săi, a căror citare nominală ar dura câteva ore, Preşedintele Roosevelt şi-a început aşa numita sa regenerare socială. Pentru acest experiment al Preşedintelui Roosevelt, poporul american a cheltuit până acum peste 20 de miliarde de dolari, despre cari nimeni în Statele Unite nu ştie unde au rămas. Statele Unite, una dintre cele mai bogate ţări din lume, cu inepuizabilele lor rezerve de materii prime, mai au şi astăzi încă peste 10 milioane de şomeri. Într'adevăr, este o nebunie a încerca realizarea unei reforme sociale în colaborare cu acea rasă de oameni, cari nu numai că nu sunt capabili de o gândire socială, ci chiar sunt cunoscuţi în lumea întreagă ca paraziţii popoarelor.

Preşedintele Roosevelt, care se pare că vrea să reînoiască laurii predecesorului său Wilson, a fost acum câteva săptămâni la Hollywood. In faţa unei adunări a industriei filmului din această metropolă a filmelor lispite de gust americane, el declară că filmul american ar fi proclamat idealurile libertăţii americane. Domnul Roosevelt a ştiut bine de ce a evidenţiat tocmai acum aşa numitele filme americane; căci aceste filme americane se află sută la sută în mâinile iudaismului, fiind proprietatea jidanilor Marcus Loew, Adolph Zukor, Samuel Goldwyn, Carl Laemmle, Louis Zelnick, Louis Mayer, William Fox etc. Oamenii aceştia posedă şi controlează întreaga producţie de filme; de fapt nici nu există o producţie americană de filme, ci exclusiv o producţie jidovească. Dacă lucrurile se privesc din perspectiva aceasta — aşa cum sunt — marii pioneri ai Statelor Unite, cari au cucerit odată continentul întreg cu sângele lor, devin în gurile democraţilor anglo-saxoni martori pentru contrarul ţintei lor de luptă. Căci a spune, că libertatea foştilor pioneri ai continentului american poate fi comparată cu lipsa de gust din filmele jidoveşti de azi este un sacrileg comis faţă de memoria unei oameni mari. Faptul că sacrilegul se comite însuşi de Preşedintele Statelor Unite, este un simbol, pe care popoarele din lumea întreagă nu-l vor uita nicicând.

Cuvântarea Preşedintelui Roosevelt din Hollywood nu poate decât să ne întărească în străduinţele noastre de a apăra regenerarea spirituală a rasei albe şi a tuturor raselor civilizate din lume. Cine vorbeşte azi despre cultura americană, să nu uite că în toată America nu există nici o singură operă de stat. Opera Metropolitană este întreţinută de un consorţiu de bancheri. Şi la Chicago forma este asemănătoare. Cât despre rest, aşa numita cultură a celor 130 milioane de americani este reprezentată de câteva teatre ambulante. In timp ce în statul "barbar" german, aproape fiecare oraş de mărime mijlocie se străduieşte să ridice la un nivel cât mai înalt un teatru sau o operă bună, această gigantică ţară nu a fost în stare să creeze chiar numai bazele pentru o desvoltare culturală viitoare. Un fenomen paralel este şi lipsa de mari gânditori, sculptori şi poeţi americani.

Preşedintele Roosevelt îşi dă bine seamă că trebuie să meargă pe acelaş drum ca şi Wilson. Şi acesta fusese ales de poporul american în urma promisiunii sale de a griji pentru pace şi o bună stare socială. Azi, afară de jidanii susnumiţi, cari pot fi consideraţi o provocare la adresa situaţiei actuale în lume, Preşedintele Roosevelt a instalat în fruntea dictaturii sale de înarmare pe acelaş jidan pe care-l întrebuinţase şi predecesorul său, anume pe bătrânul Bernard Baruch. Astfel şi astăzi industria Statelor Unite este controlată de un sistem de spionaj jidovesc şi cu aceleaşi minciuni ca şi în anul 1917, poporul american amarnic înşelat este dus către un război împotriva Europei bătrâne, căreia trebuie să-i mulţumească existenţa şi ascensiunea. Marii bancheri jidani din Paris, Londra şi New York se înşală fundamental în ce priveşte un punct important: astăzi, Germania nu mai este încercuită. Revoluţia naţional-socialistă şi armata germană au curăţit aproape Europa, întreagă de ameninţarea ei din partea marei finanţe. In marea revoluţie mondială a popoarelor, anul 1940 va fi considerat un an hotărâtor căci atunci au fost înfrânte trupele Republicei Rothschild, astfel că armatele germane stau azi tot atât de neclintite la Canalul Mânecii şi la coasta Oceanului Atlantic, cum au luat sub protecţia lor întreg spaţiul nordic.

Deacea, războiul pe care armata germană îl sustine azi sub conducerea supremă a lui Adolf Hitler, este războiul unor mari schimbări. Nu va fi învinsă numai lumea spirituală a revoluţiei franceze, ci se vor sterge şi toate nucleele infectate rasial de iudaism şi de bastarzii săi, cari de peste un secol s'au putut desvolta în toată libertatea în mijlocul popoarelor europene. **Problema jidovească, care de 2000 de ani preocupă popoarele Europei, neputând însă să fie rezolvată, va fi acum soluţionată de revoluţia naţional-socialistă, atât pentru Germania, cât şi pentru restul Europei.**

In ce priveşte forma, în care se va face aceasta, putem declara următoarele: în ultimele decenii s'a vorbit foarte mult despre un stat jidovesc ca o soluţie finală, iar sionismul li se pare multor oameni naivi poate şi astăzi încă un fel de încercare cinstită a jidanilor de a contribui din partea lor la rezolvarea problemei jidoveşti.

Adevărul este, că niciodată nu a existat un stat jidovesc şi nici în viitor nu va exista vre-unul.

Spre deosebire de celelalte popoare ale pământului, iudaismul nu este un organism vertical, care cuprinde toate profesiunile, ci un strat orizontal înlăuntrul diferitelor popoare fiind pătura care se îndeletniceşte cu comerţul de mijlocire material şi spiritual.

Şi în ce priveşte teritoriul prevăzut în Palestina, acesta nu este în nici o privinţă potrivit pentru un stat jidovesc. El a fost prea mic pentru a primi cele zece milioane de jidani, cari între timp s'au ridicat la 15 milioane, prin urmare nu este în stare de a contribui la soluţionarea problemei jidoveşti.

Dar scopul real al sionismului nici nu fusese cumva rezolvarea problemei jidoveşti în sensul concentrării într'un singur loc a întregului popor jidovesc, ci trebuie căutat în altă parte. Se urmărea înfiinţarea unui centru curat jidovesc în Palestina, a unui stat legitim jidovesc, care ar fi îndreptăţit mai întâiu acesul jidanilor ca popor naţional la toate conferinţele internaţionale. Mai departe se urmărea folosirea Palestinei ca o mare bază economică împotriva Orientului apropiat. In fine, acest stat jidovesc avea rolul să fie un azil pentru toţi aventurierii jidani din lumea întreagă, expulzaţi din statele unde activaseră până atunci. Jidanii nu se gândeau nicidecum să renunţe la aşa numitele drepturi de cetăţenie ale jidanilor din Germania, Anglia, America şi Franţa. Jidanii aceştia şi-ar fi menţinut drepturile lor de Germani, Francezi, Englezi etc., astfel

că statul mondial jidovesc lipsi de granițe s'ar fi apropiat tot mai mult de realizarea sa, adecă: **am fi vut un centru al iudaismului totalitar fără nici o imixtiune a nejidanilor și în plus înalta finanță jidovească la cârma tuturor celorlalte state din lume.**

Visul acesta s'a terminat! Totuși trebuie să ne gândim unde și cum să-i plasăm pe jidani. După cum am spus, aceasta nu se poate face într'un stat jidovesc, ci sub forma unui rezervat jidovesc. Avem speranța că bărbații de stat se vor întruni pentru a începe rând pe rând o colonizare a jidanilor, cari sub o supraveghere încercată polițistă, se vor îndeletnici cu acele lucruri folositoare, pe cari până acum le lăsau să le facă nejidanii.

In ce privește realizarea practică și locul unei scoateri, respective colonizări a jidanilor, s'a discutat în toți anii aceștia foarte mult. Totuși nu este necesar să ne ocupăm cu problema aceasta. Soluționarea ei se va hotărî în viitor.

Dacă privim pasul dela dominația aproape absolută a iudaismului în aproape toate statele europene, la această întoarcere radicală a lucrurilor, la scoaterea rasei jidovești după o viață parazitară de 2000 de ani din continentul european, atunci la mâna acestui exemplu se poate înțelege cât de gigantică este revoluția ideologică și politică prin care trece astăzi Europa. Aici deabia atunci se vede măreția întreagă a revoluției național-socialiste și însemnătatea ei pentru totalitatea rasei albe, de a încheia în colaborare cu mișcarea fascistă, care urmărește aceleași ținte, o epocă veche și a începe o epocă nouă. Evul nou va cuprinde toate problemele vieții, ocupându-se cu condițiile unei existențe noui, iar în mijlocul complexului total de probleme, se află soluționarea problemei jidovești ca o condiție cohotărâtoare pentru renașterea popoarelor Europei.

Astfel, problema jidovească se află clară în fața ochilor noștri. Ea este o simplă problemă a curățeniei naționale. Ea înseamnă necesitatea apărării tradițiilor naționale specifice ale tuturor popoarelor, cari țin la cultură și viitor. Ea este o problemă economică pentru toți aceia, cari stând sub dictatura finanței jidovești, nu pot soluționa problemele sociale. Ea este o problemă a forței politice, cât timp în multe state încă nu s'a deșteptat voința de a înfrânge această dictatura finanțiară a iudaismului. In fine, ea este o problemă istorică ideologică, care s'a pus popoarelor europene din ziua, în care primii jidani s'au stabilit în anticitate la Roma.

Totalitatea acestor probleme va fi soluționată. Noi, național-socialiștii, răspundem la toate întrebările următoarele: pentru Germania problema jidovească va fi considerată rezolvată numai în momentul când ultimul jidan va fi părăsit pământul poporului german.

La prima sesiune a Institutului de Cercetare a Problemei jidovești din Frankfurt/Main, au fost prezenți pe lângă numeroși oaspeți germani, și un mare număr de conducători politici și oameni de știință din toate statele interesate europene. Faptul acesta trebuie considerat ca un simbol pentru marea revoluție politică și ideologică, care a cuprins Europa întreagă.

Deoarece cu sângele și cu fiii săi, Germania a înlăturat pentru totdeauna din Europa dictatura jidanilor, purtând grijă ca Europa întreagă să fie eliberată de parazitismul jidovesc, cred că pot să spun în numele tuturor europenilor: **pentru Europa problema jidovească va fi soluționată numai în momentul când ultimul jidan va fi părăsit continentul european.**

Nu interesează dacă programul acesta poate fi realizat în cinci, zece sau douăzeci de ani. Posibilitățile de comunicație din timpul nostru, sunt destul de bune pentru a realiza în deplină înțelegere între toate popoarele, o astfel de mutare în stil mare. Problema aceasta trebuie și va fi soluționată în modul în care am înțeles din prima zi a luptei noastre — cu toate că eram considerați

pe atunci utopiști — la fel cum o vedem astăzi, fiind oameni politici cari vedem lucrurile real.

La soluționarea problemei jidovești sunt interesate toate popoarele și trebuie să declarăm cu toată hotărârea: nu vrem și nu putem tolera ca înalta finanță jidovească să se amestece cu degetele ei murdare în interesele naționale ale Germaniei sau ale celorlalte popoare europene. Nu putem nici să tolerăm ca în orașele și satele germane străzile să fie populate de bastarzi de jidani sau de negri. Nu putem tolera, ca vechea cultură a popoarelor europene să fie defaimată și degradată de ziariști jidani.

Nu putem tolera toate acestea, căci dacă am face-o, întreaga noastră luptă de 14 ani și toată opera noastră constructivă de 8 ani încoace, ar fi amenințate de reintoarcerea după câteva secole în rândurile noastre a vechiului venin, care și-ar reîncepe cunoscutele efecte.

Nici Președintele Roosevelt împreună cu Baruchii și toți jidanii săi dela industria filmului "american" nu vor putea împiedeca purificarea aceasta, ci dimpotrivă, tocmai proclamarea lor, că spiritul parazitar jidovesc, ar reprezinta azi libertatea lumii, va provoca toate rezistențele caracterului german și cel mai puternic instrument militar al istoriei, armata germană a Führerului Adolf Hitler, va purta grijă ca și această supremă încercare turbată de a mobiliza o parte a rasei germane în favoarea stăpânirii finanței jidovești în Europa, să fie zădărnicită pentru totdeauna. Schopenhauer a scris odată: "Patria jidanului este acolo unde sunt ceilalți jidani". Cu aceasta Schopenhauer arată clar, că tendințele după putere ale jidanilor nu sunt îndreptate pentru câștigarea unui pământ, a unui ogor, a unei culturi sau a unui stat, ci că nu sunt decât legăturile pe plan economic-mondial și pe plan politic-mondial dintre diferitele colonii parazitare de jidani din toate statele pământului.

Avem credința că războiul mare de azi este și o mare revoluție mondială de purificare biologică și că și acele popoare cari azi se mai îndreaptă împotriva noastră, vor înțelege până la sfârșitul războiului, că cauza Germaniei este și cauza continentului european în totalitatea sa, fiind cauza rasei albe, dar totodată și cauza tuturor celorlalte rase civilizate de pe glob cari luptă pentru o viață culturală și o politică proprie și asigurată.

Dela împărțirea rațională a marilor spații vitale ale globului, așteptăm pentru popoarele pământului pace, muncă și prosperitate, cari până acum fuseseră compromise pentru secole de activitatea parazitară a jidanilor.

Astfel, în problema jidovească vedem una dintre cele mai importante probleme în mijlocul politicei totale a Europei, care trebuie și va fi rezolvată, având speranța, ba chiar siguranța că în spatele acestei purificări se vor încolona până la sfârșit toate popoarele Europei.

Cu aceasta, Alfred Rosenberg a sfârșit conferința sa de mare importanță ideologică. In rezumat, despre sesiunea istorică din Frankfurt/Main se pot spune urmatoarele:

Pentru prima dată, ideologia național-socialistă a arătat că poate da evoluției științifice un impuls de cele mai mari proporții. Dincolo de misiunile ei în stat, mișcarea național-socialistă ajută acum știința direct, având de rezolvat probleme în stil mare. Insărcinarea dommului Reichsleiter Alfred Rosenberg cu executarea tuturor pregătirilor pentru viitoarea Școală Inaltă a mișcării național-socialiste, confirmă din nou voința Germaniei pentru fecundarea reciprocă a ideologiei și a științei.

Desigur nu este o întâmplare, când Școala Inaltă își începe opera ei cu inaugurarea la Frankfurt/Main a Institutului de Cercetare a Problemei jidovești, primul său birou extern.

Declinul Germaniei a însemnat ascensiunea iudaismului. Totodată cu lupta pentru un stat german-național a început și lupta gigantică politică și spirituală împotriva iudaismului mondial. Astăzi, iudaismul mondial a fost înfrânt politic în Europa, și armata germană este gata să ducă la bun sfârșit și războiul decisiv împotriva iudaismului internațional. Este de cea mai mare însemnătate, că într'un astfel de moment istoric, știința își găsește o aplicare încă necunoscută în astfel de proporții pentru clarificarea problemei jidovești.

Un material științific uriaș așteaptă să fie cercetat. Intreaga colecție Iudaica și Ebraica stă la dispoziția noului institut. La aceasta se adaogă biblioteci jidovești vaste, cari au fost confiscate din ordinul domnului Reichsleiter Rosenberg. Un material documentar uriaș în toate limbile stă gata pentru a fi cercetat și exploatat.

Argumentul care s'ar putea ridica din unele locuri, că în cazul acesta știința ar fi pusă în serviciul unei probleme totodată și politice, fiind prin urmare amenințată în absoluta ei obiectivitate, nu este îndreptățit. Cercetarea științifică a problemei jidovești poate renunța la orice tendință. Materialul științific existent este atât de clar, încât convinge cel mai bine atunci când este tratat cu o obiectivitate și precizie științifică necondiționată.

De nimic iudaismul nu s'a temut mai mult până acum, încercând să o împiedice cu toate mijloacele, decât de observarea unei obiectivități absolute la cercetarea problemei jidovești.

ANTIC.